

Obsah.

	Strana
Vzkříšení Páně. I. Některé perly sv. evangelia. — II. Radosti nejčistší a útechy nejsladší dnešní slavnosti	1
Pondělí velikonoční. Naše z mrtvých vstání jest: 1. možné, 2. jisté	7
Neděle 1. po veliké noci. Od vychování dítek závisí: 1. pokoj svědomí, 2. pokoj života rodičův	16
Neděle 2. po veliké noci. Pán Ježíš, Pán náš nejlepší, žádá od nás, služebníkův svých, tak málo	22
Neděle 3. po veliké noci. Věrný služebník Kristův nebojí se smrti jakožto spánku: 1. v němž dále žije; 2. v němž si odpočine; 3. z něhož se probudí	25
Na den sv. Jana Nepomuckého. I. Výklad sv. evangelia. — II. Jazyka užíváme nepravě: 1. jednak, když jej užíváme, kde nemáme, a 2. jednak, když jej neužíváme, kde máme. — III. Kterak si počínal sv. Jan Nep.: 1. za dnů života svého slastných a radostných, a 2. kterak za dnů života svého strastných a žalostných	31
Neděle 4. po veliké noci. Proč Pán Ježíš Ducha sv. poslal na svět, a co vlastně tento Duch svatý na světě chtěl a působil, — chce a působí?	51
Neděle 5. po veliké noci. Kříž nás pamatuje, abychom nezapomínali svého Spasitele a svého cíle	59
Na nebe vstoupení Páně. Spasení jest nám potřebí, jež nám přivolává svět a život — přítomný i budoucí	63
Neděle 6. po veliké noci. O milosti Boží; bez ní můžeme málo, s ní pak mnoho	70
Na Boží hod svatodušní. Výklad sv. evangelia	73
Pondělí svatodušní. Milostivé léto vítá a požívá každý katolík s radostí, vědom jsa si své hříšnosti a trestuhodnosti a věda, že katolická církev jemu spěchá ku pomoci	77
Neděle 1. po sv. Duchu. Pomluva škodí i jinému i sobě	85
Na den nejsvětější Trojice Boží. O obřadech svátosti sv. křtu	89
Na den Božího Těla. Katolík zajisté a toliko on má všecko, čehokoli si jen přátel může člověk ku zabezpečení klidu a míru srdce svého	96
Neděle 2. po sv. Duchu. O večeři Páně, co o večeři památky	100
Neděle 3. po sv. Duchu. Bůh na své věrné sesílá protiventství proto, aby je: 1. zkoušel; 2. ve ctnosti utvrdil; 3. k věčné slávě povýšil	107
Neděle 4. po sv. Duchu. O sedmém přikázání Božím	110
Na den sv. apoštolů Petra a Pavla. Víra nepohnutá, víra v Božství Ježísovo nejvyšší potřebná jest pro nás, zejména a zvláště pro pokoj a poklid srdce našeho	112
Na den navštívení blah. Panny Marie. I. Výklad o přátelství. — II. Putování na místa svatá jest 1. věc sama v sobě spasitelná, 2. avšak od lidí ne vždycky spasitelně užívaná	118
Neděle 5. po sv. Duchu. O některých námitkách proti smířlivosti	124
Neděle 6. po sv. Duchu. Proč se dle sv. víry Kristovy smrti báti nemusíme	127
Neděle 7. po sv. Duchu. Bídny a přeneblahý stav nekajícího hříšníka i věčné i časné	130
Neděle 8. po sv. Duchu. I. Výklad dvou částí sv. evangelia. — II. Žebračení jest pravé zlo, jež těžce tlačí a velice hubí lidstvo, kdekoli se trpí a podporuje	134

Neděle 9. po sv. Duchu. I. Které slzy jsou šlechtny. — II. Co dělá dům, příbytek kostelem. — III. Opuštěnost hříšníkova od Boha jest: 1. možná; 2. nejvš hrozná	150
Neděle 10. po sv. Duchu. Užitek a potřeba modlitby	159
Na den nanebevzetí blah. Panny Marie. I. Smrt křestana na věčnost dobrého i zlého. — II. Každého dobrého křestana po tomto životě časné očekává život nejen věčný, nýbrž i nanejvyš blažený neboli nebeský	167
Neděle 11. po sv. Duchu. Jakými pravdami sv. náboženství mohou a mají se těšiti nábožní rodičové při časné smrti svých malých a milých dětí	179
Na den sv. Bartoloměje. O ukrutnosti, v čem záleží, a na kterých předmětech ji pácháme	182
Neděle 12. po sv. Duchu. I. Velmi hřeší, kdož beze vsí potřeby vydávají se v nebezpečí svého zdraví i života. — II. V čem vlastně záleží ctnost, jež sluje dobročinnost	189
Neděle 13. po sv. Duchu. Jak užitečna jest člověku náležitě vykonaná sv. zpověď	201
Na den sv. andělů strážců. I. Kterak rodiče se sv. andělem strážcem vychovávají mají dítky od 1. až do 6. roku. — II. Kterak rodičové opravdově přijímají svých malých ve jménu Kristově. — III. Nač Pán Ježíš v dnešním sv. evangeliu nás zvláště chce pozornými učiniti při dítkách. — IV. Několik pravidel, jimž se rodičové při trestání svých dětí spravovati musejí, aby kárání prospělo	206
Neděle 14. po sv. Duchu. Jak velice hřeší ti, kdož přilisi pečují o věci a statky pozemské	226
Na den Narození blah. Panny Marie. Jak velice sobě podobná a jak blízko sobě příbuzná jsou ta dvě lidská odpočívadla — kolébka a rakev	229
Na den Jména blah. Panny Marie. I. Jenom ctnosti mohou trvale a opravdově naše jméno oslaviti. — II. Co v dnešním sv. evangeliu pro nás vzdělavatelného obsaženo jest	232
Neděle 15. po sv. Duchu. I. O křestanském, katolickém pohřbu. — II. Liché stížnosti proti smrti	236
Neděle 16. po sv. Duchu. Kterak a čím den nedělní a sváteční se zneuctívá	247
Na den sv. Václava. I. Před sbírkou pro školní chudinu. — II. O lásce k vlasti. — III. I v křížích i protivenstvích jeví se neskonalá moudrost a dobrota Otce našeho v nebesích; — i u zlých i u dobrých	249
Neděle 17. po sv. Duchu. Proč milovati máme svého bližního?	262
Na slavnost sv. růžence. I. Původ a vznik sv. růžence a slavnosti sv. růžence. — II. Co vše krásného a spasitelného v lůně svém chová sv. růženec	266
Neděle 18. po sv. Duchu. Důvody a příčiny, na kterýchž spočívá závaznost každého křestana ke zpovědi svátostní	272
Neděle 19. po sv. Duchu. Jakých pravidel věděti a šetřiti má dokonalý křestan příčinou roucha a oděvu svého	276
Na den posvěcení chrámu. I. Ranní výklad. — II. Nač nás pamatovati může a má znová slavnost. — III. Vážné vzpomínky, jež se budí v duši naší pohledem na chrám Páně	279
Neděle 20. po sv. Duchu. Čím se těší moudrý a zbožný katolický křestan u rakve svých přátel a miláčků	297
Neděle 21. po sv. Duchu. Křestan, pokud mu to jen poněkud možno, má býti přítomen cvičení křestanskému při odpoledních službách Božích	302
Na den všech Svatých. Od nebeské blaženosti není žádný stav vyloučen	305
Na den všech věrných dušiček. I. Proč a jak slitovati se máme nad dušemi v očišci. — II. Jaké spasitelné pravdy hlásají nám hrobové křestanů vůbec — zvlášt pak hrobové našich přátel a miláčků	308
Neděle 22. po sv. Duchu. O chování se a počínání fariseů při kladení, Pána Ježíše při zodpovídání otázky	315
Na den sv. Martina. Prostředkové, jichž šetřiti a pilně musíme užiti, ač chceme-li daleko dospěti v dobročinnosti	320
Neděle 23. po sv. Duchu. I. O smrti jakožto o nějakém spánku. — II. Co by to asi prospělo nám, co zemřelým miláčkům našim, kdyby se oni z hrobu opět k nám vrátiti směli a měli	328
Neděle 24. po sv. Duchu. I. Kterak že se trestající spravednost božská u všeobecném soudu zachová k nekajícímu hříšníkovi. — II. Snh jakožto dobrý vůdce k bohomyšlnosti	333

Řeči příležitostní.

	Strana
Řeči před oddavkami. I. Velký cíl, velké povinnosti, jsou manželův, ale i veliká odměna. —	
II. Manželství jest úkol těžký. — III. Manželství putování jest. — IV. Manželství	
jest spolek nejstarší, nejužší, nejdůležitější, aniž lehký	348
Řeč k druhotinám manželským. Hodina přítomná slouží vám ke cti, nám k nauce . . .	353
Řeč ku konvertitce	355
Řeč při sbírce na zřízení křížové cesty. Svaté křížové cesty; užitečnost a prospěšnost —	
možnost a snadnost	356
Řeč při představení osadě nového ředitele káru	360
Řeči pohřební: I. Nad rakví Antonína Vojt. Hnojka. Umřel, aby si odpočinul od	
práce, od boje. — II. Nad rakví Karla Anselma, knížete z Thurnu a	
Taxisu. Onť byl kníže nanejvýš zbožný a dobrotivý. — III. Nad rakví Egmonta,	
knížecího prince z Thurn-Taxisů. Rakev jeho chová v sobě náš společný	
bol a lék	363
Řeč při svěcení školy. Rodičové podporujte věrně a snažně snahu a práci školních učitelů!	374
Řeči při svěcení kříže. I. Proč my katolíci tak vysoce ctíme a ceníme svatý kříž? —	
II. Každý polní a přičestní kříž nám býti může a má: stinným místem našeho od-	
počinku; pevnou kotvou naší naděje	380
Řeč při žehnání korouhve školácké. Vysvětlení korouhve: barvy zelené — naděje;	
obrazů — sv. Aloisa, anděla strážce; kříže	388
Řeč při žehnání bohoslužebných rouch. Výklad sypání popela na popeleční středu a	
pěti barev církevních	390
Řeči při žehnání zvonku. I. Kdykoliv uslyšíte hlasu zvonku, nezatykejte uší a nezatvrzujte	
duší svých. — II. Mluva a jazyk modlitebního zvonku	394

